

KRZYKNIENIE (1) *sb n*

A sg krzykni(e)ni(e).

Sł stp brak, Cn s.v. krzykanie, Linde bez cytatu.

*Głośne wypowiedzenie napomnienia, głośne strofowanie, grożenie komu: iádąc do domu pijáno imo fwoy lás/ y vłyfzawfzy że robią [!] w leśie/ krzyknął: A zły człowiecze (práwi) wnet fię tobie tęt lás da znác. [...] Tęt co rąbał/ vłyfzawfzy krzyknienie á czuiąc fię winnem/ iął vćiekác *GórnRozm F2.**

Cf KRZYCZENIE, **KRZYK**, KRZYKANIE, **KRZYKNAĆ**, **KRZYKWA**

IM